No. 2944 — Woensdag 27 April 1938 — 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

POPULAIRE GEZANT FAMILIE. De nieuwe Amerikaanse gezant te Londen, Mr. Joseph Patrick Kennedy met zijn vrouw en kinderen zijn al zeer populair om hunne altijd glimlachende en vrolijke verschijning. Hier ziet U Meneer en Mevrouw Kennedy in de tuin van het Amerikaanse Gezantschap te Prince Gardens, Kensington, met vijf van hun kinderen. De andere vier zijn steeds in Amerika.

Het oordeel der Geschiedenis.

Bij al de onmenselijkheden, die de laatste jaren in Rusland, Spanje, Mexico en Duitsland schering en inslag geworden zijn, kan het de katholieken angstig te moede worden. Niet alsof zij zouden vrezen, dat de machten der hel de Kerk zouden kunnen overwinnen; niet ook alsof zij niet zouden geloven aan het rechtvaardig eindoordeel van den eeuwigen Rechter. Neen, dat niet! Maar er is een heel menselijke behoefte, die het onrecht, de leugen, de misdaad ook gewroken wil zien in het tijdelijke.

Welnu, er is een rechter ook in dit leven reeds, die onverbiddelijk rechtspreekt, wanneer men hem slechts de tijd laat; die rechter is de wet, dat onrecht, leugen en misdaad zichzelf vernietigen.

Er zijn nog altijd mensen, die geschiedenis een onbelangrijk vak vinden, een kinderlijke hobby, van een soort verzamelwoede. Zij is integendeel het geheugen der mensheid, een noodzakelijk hulpmiddel om het betrekkelijke der dingen beter te zien, om bescheidenheid en voorzichtigheid te leren, en ook om geduldig te zijn en niet al te verdrietig.

Wij leven snel, zo snel, dat de mensen hun eigen ideeën en overtuigingen van eergisteren en gisteren al vergeten zijn zonder er zich over te schamen en over te verwonderen. Het is daarom goed, dat er een wetenschap is, die de mensheid aan haar beschamend, belachelijk en zondig verleden herinnert en tegelijk het heden daarmee belicht.

Enige voorbeelden, welke Dr. N. Perquin S.J. neerschreef in het Indische dagblad „De Koerier", mogen dit verduidelijken.

De leugen vernietigt zich zelf, hoe overdonderend ze ook moge optreden. Er zullen onder de ontwikkelde mensen tegenwoordig maar weinigen zijn die het veelgodendom der Romeinen niet ver onder de godsdienst der Joden stellen. Toch zijn de Romeinen van het omgekeerde overtuigd geweest Hoe ver ze ook mochten afgedwaald zijn van de waarheid, toch geloofden ze aan hun dwaasheden en met een geweldig gebaar werden de Joden afgedaan en niemand sprak tegen. Het is nauwelijks te geloven en toch is het zo: de Romeinen beschouwden de Joden als goddeloos, omdat ze maar één God aanbaden. Cicero in zijn verdedigingsrede van Flaccus, noemt de godsdienst der Joden „barbaars bijgeloof". Tacitus spreekt van de ‚idiote en walgelijke eredienstgebruiken der Joden". Juvenalis noemt ze „wolkenaanbidders" omdat ze geen afgodsbeelden kenden. Plinius beschouwt ze als algemeen bekend om hun „schandelijke goddeloosheid."

Men zou er om kunnen wedden, dat ook het omgekeerde gezegd is en het zou veel begrijpelijker zijn... en toch: zó hebben de Romeinen in hun verwaandheid gedacht. De geschiedenis echter openbaart die aberratie der mensheid.

In Europa is er geen land, dat zo dikwijls en zo ernstig het oordeel der geschiedenis ondervonden heeft als Duitsland. Om slechts een paar voorbeelden te noemen. In Duitsland is de eis geboren, dat de wetenschap „voraussetzunglos" moest zijn en met onuitsprekelijke minachting werd daarmee de katholieke wetenschap in de nek gezien. Men voelde zich hier en daar in het katholieke kamp daardoor zelfs zo achterbuurtachtig, dat sommigen schuchter probeerden aan te tonen dat de katholieke wetenschap „voraussetzungslos" was. Maar die eis is — o' nieuwe ironie der geschiedenis — juist in het land van haar geboorte door het „Arische ras", zelf vernietigd, immers: thans moet daar alle wetenschap gedoopt worden in het „zuivere bloed."

In datzelfde Duitsland vooral zijn de Jezuïeten gehoond om hun — zo dikwijls verkeerd begrepen — blinde gehoorzaamheidstheorie. Honderden argumenten zijn opgestapeld om het immorele ervan aan te tonen en... in 1934 verkondigt de Führer in zijn order aan de S. A.-mannen naar aanleiding van de „executie" van von Schleicher en anderen diezelfde eis van „blinde gehoorzaamheid", letterlijk, met dezelfde woorden. Nu is het ineens prachtig, nu weet men ineens geen betere houding tegenover een leider te vinden. Maar de geschiedenis glimlacht: „wat vergeten de mensen toch gemakkelijk, je kunt ze alles wijsmaken".

De les der geschiedenis leert ook berusting en geduld, zij geeft een hoop, die oppervlakkig beschouwd vermetelheid zou kunnen lijken. In de opgang en ondergang der machtigen, die een tijd lang de wereld schenen te beheersen, leert zij — in eeuwige herhaling — dat zonde en schuld nooit ongewroken blijft en daarbij dat, wat in kleinheid vernietigd scheen, telkens het hoofd weer ophief als dat andere reeds lang niets meer dan herinnering was.

Men heeft slechts aan de Franse Revolutie of aan Napoleon I te denken. De mannen, die zogen. steunden op vrijheid, gelijkheid en broederschap, in werkelijkheid echter op brutaliteit en geweld en ongeloof, hebben allen een verschrikkelijk einde gevonden, Danton, Marat, oberspierre en talloze anderen.

Velen stierven op het schavot of pleegden zelfmoord. Napoleon I stapte — nog vlak voor zijn val — bruutweg over menselijke en goddelijke wetten heen. Hij deed als consul en keizer wat hij wilde met de oud-overgeleverde rechts- en staatsordeningen der volkeren; zijn veroveringslust was onverzadigbaar, hij vernederde vorsten en kerkelijke autoriteiten, ook den Paus; hij organiseerde alsmaar rooftochten en bloedige gevechten; heel Europa scheen hem onderworpen. Maar toch komt de wrake: de grote nederlaag tegen de Russen en het einde is de verbanning in de ontzettende eenzaamheid van het eiland Sint Helena.

Brutailteit en geweld nemen telkens de macht, maar telkens weer gaan ze te grond aan zichzelf. Alleen waarheid en rechtvaardigheid hebben kans om te blijven leven en nooit zullen zij geheel vernietigd worden, want altijd zal het Katholicisme de eeuwen door blijven schitteren als de tempel der waarheid en gerechtigheid.

Goebbels heeft wel enige tijd verklaard, dat hij zich niet in het minst liet imponeren door het tweeduizendjarig bestaan der Katholieke Kerk en hij beloofde aan het Nationaal-Socialisme na de vernietiging der Kerk ook een tweeduizend-jarig bestaan. Maar de Kerk triomfeert niet om haar tweeduizendjarig bestaan, zij beroemt zich op haar waarheid en gerechtigheid en het Derde Rijk roemt op bruut geweld. Welnu, bruut geweld gaat te gronde, vroeg of laat, maar binnen de tweeduizend jaar.

De geschiedenis leert in dit verband nog iets anders. In bepaalde streken is het aan het geweld en de zonde gelukt, de Kerk voor eeuwen uit te roeien, doch evenzeer bleek, dat als in bepaalde gebieden krachten genoeg zijn, die willen blijven leven, dat zij dan ook zullen overwinnen, trots bloed en foltering. Er kan ontzaglijk veel goeds verloren gaan en een diepe weemoed om het leed der geslagen mensheid is daar het gevolg van, maar één zekerheid is er: Als Stalin en zijn trawanten, als het bruut geweld van Teutoons onrecht van de aarde verdwenen zijn, dan zal het goede nog leven. Er is nog een God, wiens vergeldende hand op de wereld rust:

„Ik weet, de Heer verschaft recht aan den zwakke. Hij is de wreker der armen". (Ps. 139.)

Wat het Nederlands Paviljoen zal brengen.

Een groot gedeelte van de Nederlandse inzending op de wereldtentoonstelling van New York in 1939 zal bestaan uit pittoreske hoekjes, die een overzicht zullen geven van de cultuur en de activiteit van een uitgestrekt koloniaal imperium.

Dit waren de woorden van Z. Exc. jhr. mr. H. M. van Haersma de With Nederlands gezant in de Vereen. Staten, toen hij de contracten ondertekende voor de Nederlandse deelneming aan de New Yorkse wereld-expositie, welke een totale oppervlakte van 30.000 M^2 zal beslaan.

Uit de Nederlandse pers vernemen we nader:

Een Nederlands paviljoen zal verrijzen ter oppervlakte van 27.000 vierkante meter, alsmede een afzonderlijke inzending over een oppervlakte van 3000 vierkante meter in de „Hall of Nations."

De totale kosten voor de Nederlandse inzending zullen, naar schatting, ƒ 1.350.000 bedragen.

Men mag hieruit besluiten, dat de 20.000 Curaçaose guldens, dus zo goed mogelijk dienen besteed te worden, willen deze niet bij dat millioen in het niet vallen.

Jhr. van Haersma de With verklaarde de tentoonstelling opportuun te achten, omdat de wederzijdse vriendschappelijke betrekkingen tussen Nederland en Amerika er door zullen worden versterkt, terwijl daarenboven de internationale samenwerking en vriendschap zullen worden gestimuleerd.

Wij zijn voornemens, aldus de Nederlandse gezant, een van de meest interessante inzendingen naar New-York te brengen. Wij beschikken immers over rijke bronnen, waaruit we kunnen putten, zowel in het moederland als in de koloniën. Daarenboven: om aan onze deelneming een excellent cachet te verlenen is een ere-comité in het leven geroepen, dat ons van advies zal dienen tijdens de voorbereidingen. Dit comité zal in New-York zijn zetel hebben en bestaat uit vooraanstaande zakenmensen en intellectuelen".

Tijdens de ondertekening heeft de heer W. van Doorn, afgevaardigde van den commissaris-generaal der expositie, een uiteenzetting gegeven van enkele details der tentoonstelling.

Bij de ondertekening waren voorts nog aanwezig dr. Neil van Aken, secretaris van het Nederlands comité van deelneming, de heer L. A. H. Peters, attaché aan de Nederlandse legatie, en de heer B. Kleyn Molekamp, handelsconsulent.

‚Tulpen en de tulpencultuur, aldus de heer Van Doorn, vertegenwoordigen een onzer grootste industrieën en een gedeelte van het Nederlandse pavilpoen zal gewijd zijn aan deze zo uiterst populaire bloem.

Andere bolgewassen zullen natuurlijk niet worden vergeten. Onze zuivelproducten, inzonderlijk onze wereldberoemde Hollandse kaas, zullen eveneens worden geëxposeerd, terwijl verschillende interessante bijzonderheden uit het dagelijks leven in Nederland, speciaal die, welke voor de toeristen van belang zijn, in New-York ter bezichtiging worden gesteld.

Onze koloniën zullen tenslotte zorgen voor de exotische sfeer onzer inzending. Inboorlingen uit Oost-Indië zal men kunnen zien werken, weven, batikken enz. Ook de producten van deze eialnden, speciaal specerijen, zullx in hun verschillende stadia van cultivering en bereiding worden getoond. Curaçao, Suriname en Nederlands Guyana zullen waarschijnlijk vertegenwoordigd worden door uitgebreide inzendingen.

Aan het einde van de vorige maand besloot men tot het uitschrijven van een prijsvraag onder Nederlandse architecten en uit hun ontwerpen zal het definitieve plan voor het Nederlands paviljoen worden gekozen. Zodra de keuze is gemaakt, zal het werk terstond met naarstige ijver ter hand worden genomen. Onmiddellijk zal men aanvangen met heien, want alles moet gereed zijn een maand vóór de openingsdatum.

Indien mogelijk, zullen Nederlandse oorlogschepen tijdens de duur van de expositie een bezoek aan New-York brengen.

Een gedeelte van het paviljoen zal als restaurant worden ingericht, waar Nederlandse en koloniale gerechten zullen worden geserveerd, alsmede Hollandse bieren en likeuren. Tal van deze spijzen zullen door de bezoekers voor de eerste keer in hun leven worden geproefd, want de meeste schotels zullen karakteristiek zijn voor de voeding in Oost-Indië.

Het huwelijk van Koning Zogoe van Albanië.

Dezer dagen is de koning van Albanië, Zogoe, een mahomedaan in het huwelijk getreden met een katholiek meisje, gravin Geraldine Apponyi.

De omstandigheid, dat hier een gemengd huwelijk ging gesloten worden in zeer markante vorm; dat een meisje van een bekend katholiek geslacht de bruid zou worden van een mahomedaan, maakte in de laatste maanden het geval voor sommige journalisten bijzonder sensationeel.

Wat zal de Kerk van dit huwelijk wel zeggen? Zal de Kerk haar streng standpunt bij dit vorstenhuwelijk prijsgeven?

Allerlei verwarde en onjuiste voorstellingen over de houding van de Kerk tegenover dit huwelijk en tegenover gemengde huwelijken in het algemeen werden weer gretig verspreid. Zo schreef men over „een godsdienstig huwelijk, dat na overeenkomst met de partijen kan gesloten worden", over „onderhandelingen met den H. Stoel, die in haar eindstadium gekomen waren".

Deze manier van berichtgeving is aanleiding geweest voor het Vaticaanse orgaan, de ‚Osservatore Romano", om in een klaar en duidelijk artikel de beginselen van de Katholieke leer en de vaste gedragslijn der Katholieke Kerk inzake het gemengde huwelijk uiteen te zetten, teneinde een belangrijke actuele kwestie te belichten en tevens nog eens aan te tonen hoe wijs en verstandig de Kerk haar wetgeving heeft vastgesteld.

Het is wellicht nuttig hier de voornaamste gedachten weer te geven van dit artikel.

Voorop wordt het diepgaande verschil aangegeven tussen de twee vormen, waarin een gemengd huwelijk zich kan voordoen.

Wanneer de ene partij gedoopt is in de katholieke Kerk (of gedoopt in ketterij of schisma doch later tot de Katholieke Kerk bekeerd), terwijl de andere partij niet gedoopt is — heiden, mahomedaan, enz. — dan bestaat tussen hen het beletsel, dat genoemd wordt „verschil van eredienst" (disparitas cultus). Dit beletsel maakt een eventueel huwelijk ongeldig. Wanneer derhalve een katholiek-gedoopte zou trouwen met een ongedoopte zonder dispensatie te hebben verkregen, zou dit huwelijk ongeldig zijn d.w.z. niet bestaan.

Anders is het geval, wanneer een katholiek-gedoopte een huwelijk zou willen sluiten met een andere gedoopte, die niet katholiek is maar tot een ketterse of schismatieke secte behoort. Tgen zo'n huwelijk verzet zich het beletsel van ‚gemengde godsdienst" (mixta religio), een beletsel, dat het huwelijk niet ongeldig doch alleen ongeoorloofd maakt. Merken we hierbij op, dat feitelijk zo'n huwelijk, zonder dispensatie gesloten, bijna altijd ook ongeldig zal zijn; de reden hiervan ligt dan niet in het huwelijksbeletsel, maar in het feit, dat de vorm (huwelijkssluiting voor pastoor en twee getuigen), die op straffe van ongeldigheid verplicht, niet onderhouden wordt. Zo komt het, dat practisch bijna alle gemengde huwelijken, niet voor de Kerk gesloten, ongeldig zijn.

Na deze begripsbepalingen voorop gezet te hebben, worden achtereenvolgens drie vragen behandeld:

1. **Om welke redenen is de Kerk zozeer gekant tegen de z.g. gemengde huwelijken?**

2. Op welke gronden berust het verschil in gevolgen, dat tussen de twee hierboven genoemde beletselen bestaat?

3. Onder welke voorwaarden ver-

leent de Kerk dispensatie in deze twee beletselen?

* * *

De voornaamste reden, waarom de Kerk zo streng het gemengde huwelijk afkeurt, is gelegen in het dubbele gevaar, dat aan het gemengde huwelijk is verbonden, n.l. het gevaar, dat de katholieke echtgenoot zijn geloof zal verliezen of althans onverschillig zal worden voor zijn geloof, en vervolgens het gevaar, dat de kinderen niet behoorlijk in de katholieke godsdienst zullen worden opgevoed. Als het huwelijk vóór alles een zielenverbond is, dan is het zeer gemakkelijk in te zien, dat de katholieke echtgenoot schade zal ondervinden in zijn ziel door de voortdurende samenleving met een persoon van een andere godsdienst. Godsdienst betekent een geestelijk bezit aan gedachten en gevoelens, die alle uitingen van het leven doordringen. Niets ontkomt aan de invloed van godsdienstige beginselen, noch op het terrein van het verstand, noch op het gebied der zeden, noch in het sociale leven. Zal het dan niet gevaarlijk zijn voor een katholiek iemand naast zich te hebben in de meest intieme levensgemeenschap, die er andere godsdienstige beginselen op na houdt? Zal de katholieke partij niet als vanzelf er toe gebracht worden: eerst om niet volledig te beseffen het grote verschil, dat hem scheidt van de andere echtgenoot, vervolgens om eigen godsdienst te veronachtzamen, om zo te komen tot een compromis, tot aanpassing, ja tot definitief prijsgeven van eigen geloof? En wat te zeggen van de kinderen? Het grootste goed van het huwelijk is, naar het woord van St. Thomas, het kind, en dat kind moet worden opgevoed voor de dienst van God. De godsdienst is ongetwijfeld het voornaamste stuwend beginsel, de grondslag en voornaamste bron bij de opvoeding. Hoe zal dan de godsdienstige opvoeding der kinderen goed behartigd kunnen worden. als een der ouders het ware geloof niet bezit? Op z'n hoogst zal deze kunnen toelaten dat de kinderen katholiek worden opgevoed. Maar welke invloed zal de levenshouding van den niet-katholieken ouder op zijn kinderen kunnen uitoefenen? Als de kinderen zien, dat vader of moeder niet met hen bidt, niet naar dezelfde kerk gaat, niet hetzelfde geloof heeft zal dit practisch zeer vaak een reden zijn, waarom zij het verschil niet aanvoelen tussen de godsdiensten en ze alle op gelijke wijze goed en nuttig vinden. Hoe gemakkelijk gebeurt het dan niet, dat zij, al zijn ze gedoopt in de Katholieke Kerk, later hun katholieke geloof verliezen. De voorbeelden hiervan liggen voor het grijpen.

De ernstige redenen nu, waarom de Kerk zich tegen de gemengde huwelijken verzet, vinden hun grond in het goddelijk recht. Krachtens goddelijk voorschrift is ieder gelovige verplicht zijn geloof ongeschonden te bewaren en zich niet bloot te stellen aan het naaste gevaar het te verliezen; krachtens goddelijk gebod moet ieder gelovige zijn kinderen laten dopen en ze opvoeden in de katholieke godsdienst. Zo is de strengheid van de Kerk niet slechts begrijpelijk, maar wijs en plichtmatig; duidelijk betuigt zij dit in haar wetboek (can. 1060): „Allerstrengst verbiedt de Kerk overal het gemengde huwelijk".

Maar als men goed nadenkt, zal men zonder twijfel een groter gevaar opmerken als een gelovige in het huwelijk treedt met een ongedoopte dan wanneer hij huwt met een gedoopte. Tussen twee gedoopten bestaat in elk geval een gemeenschappelijke band in Christus. Al is een niet-katholiek gedoopte ook ver verwijderd van het zuivere christelijk geloof en gescheiden van de eenheid der Kerk, toch is hij krachtens het doopsel in Christus herboren en Zijn lidmaat geworden. Zelfs een formeel aanhangen van de dwaling kan het merkteken niet vernietigen. dat het doopsel indrukt; dit is een echt en enig merkteken van Christus, een onuitwisbaar kenmerk en duidelijk onderscheidingsteken, dat door zijn eigen kracht inlijft bij de ware Kerk van Christus, ook al is het doopsel toegediend buiten de ware Kerk.

Geheel anders is het gesteld met iemand, die het doopsel niet heeft ontvangen. Omdat Christus het huwelijkscontract tussen gedoopten tot de waardigheid van Sacrament verheven heeft, kan er tussen hen geen huwelijk bestaan, dat niet tevens een Sacrament is. Wanneer derhalve een katholiek trouwt bijv. met een schismatiek, is dit huwelijk een echt Sacrament. Maar dit is niet het geval als een der twee echtgenoten niet gedoopt is; want dan is er niet een huwelijk tussen gedoopten. Als de Kerk dus voor zo'n huwelijk dispensatie geeft, komt er alleen een natuurlijk huwelijk tot stand, d.w.z. een echt, wettig en geldig huwelijkscontract, maar niet een sacrament. De Kerk staat, door dispensatie te geven, het huwelijk toe ,maar verandert hierdoor niets aan het feit, dat dit huwelijk slechts een natuurlijk contract is. Een huwelijk immers tussen een gedoopte en een ongedoopte kan geen sacrament zijn en de Kerk verandert deze orde van zaken, vastgesteld door Christus, niet en kan ze niet veranderen.

Zo kan men gemakkelijk begrijpen, waarom de Kerk bijzonder streng is, wanneer een katholiek met een ongedoopte wil trouwen. Voor dit geval, zoveel erger en gevaarlijker nog dan een gemengd huwelijk tussen twee gedoopten, heeft de Kerk een beletsel vastgesteld, dat een eventueel huwelijk ongeldig zou maken. De Kerk stelt zich hierbij ten doel zoveel mogelijk een katholiek af te houden van een huwelijk met een ongedoopte, dat — gesteld dat het met kerkelijke dispensatie tot stand komt — geen sacrament is en dus niet die bovennatuurlijke genadehulp geeft, waaraan de beleving van het huwelijk zozeer behoefte heeft.

Tenslotte wordt de vraag behandeld welke gedragslijn de Kerk volgt bij dispensatie in gemengde huwelijken. De Kerk geeft zulke dispensaties slechts met tegenzin en diep leedwezen, niet alleen om de bovengenoemde redenen, maar ook omdat zij vurig verlangt, dat haar kinderen in het huwelijk het echte, volkomen geluk zullen vinden, hetgeen in gemengde huwelijken zo zelden gebeurt. „Van deze gemengde huwelijken", zegt de H. Vader in zijn bewonderenswaardige encycliek Casti Connubii, „tracht de bezorgde moederliefde van de Kerk om zeer ernstige redenen de gelovigen af te houden. In die gemengde huwelijken komt veel moeilijker die levende vereniging van zielen tot stand, die een navolging moet zijn van de geheimzinnige vereniging van de Kerk met Christus. Gewoonlijk zal de band, tussen de zielen gelegd, verbroken of minstens verslapt worden, als er geschil heerst in gedachten en gevoelens over zaken, die de mens als de hoogste en meest verhevene eerbiedigt, n.l. over godsdienstige waarheden en gevoelens. Zo ontstaat er gevaar, dat de liefde tussen de echtgenoten verkoelt en de vrede en het geluk kwijnt van het gezin, dat vooral bloeit op eenheid van zielen". In dit hartelijk beroep van onzen gemeenschappelijken Vader, trilt als het ware een echo na van de stem der Kerk, die in Canon 1064 van haar wetboek de Bisschoppen en zielеherders vermaant, dat zij zoveel mogelijk de gelovigen van de gemengde huwelijken zullen afhouden; eerst als zij dit niet kunnen, is het hun plicht alles te doen, opdat het huwelijk niet tegen de wetten van God en de Kerk in gesloten wordt. Zowel de wetten nu van God als die van de Kerk, vragen sommige voorwaarden, die bedoelen, de gevaren aan het gemengde huwelijk verbonden, zo niet geheel uit te schakelen, dan toch veel geringer te maken, n.l. het gevaar voor het geloof van de katholieke partij en het gevaar voor de opvoeding der kinderen.

Laten we goed begrijpen, dat de Kerk deze voorwaarden vragen moet omdat zij het goddelijk recht te eerbiedigen heeft. Daarover lezen we letterlijk: „Omdat deze twee punten (het bewaren van het geloof en katholiek opvoeden der kinderen) hun grond vinden in het goddelijk recht, zou de Kerk geen dispensatie kunnen geven, als die punten niet gewaarborgd zouden worden. Tegenover het goddelijk recht is dit de bevoegdheid der Kerk: zij legt het uit, zij houdt het voor, zij past het toe, maar zij kan het niet wijzigen. Wanneer de Kerk dus zulke waarborgen vraagt, oefent zij niet zozeer een recht uit, maar vervult zij een echte en strikte plicht". De Kerk verlangt van den niet-katholieke echtgenoot de vormelijke belofte, dat hij de katholieke partij volkomen vrij zal laten in de uitoefening van haar godsdienst, en bovendien verlangt zij van beide echtgenoten de vormelijke belofte, dat zij al hun kinderen alleen in de Katholieke Kerk zullen laten dopen en Katholiek zullen opvoeden. Deze vormelijke beloften (cauties of waarborgen) moeten als regel schriftelijk gegeven worden en wel in zo'n vorm, dat de naleving ervan ook voor de burgerlijke wet gevorderd kan worden. Met dit laatste wordt bedoeld, dat niemand met een beroep op de burgerlijke wet de uitvoering der beloften mag kunnen verhinderen. Schrijft de wet een bepaalde vorm voor, zonder welke de cauties niet veilig gesteld zouden zijn, dan moet die vorm zelfs op straffe van ongeldigheid onderhouden worden. En omdat de Kerk zich zo goed bewust is, welke hoge eisen het goddelijk recht stelt, en daarenboven krachtens haar eeuwenlange ervaring de menselijke zwakheid zo goed kent, daarom verlangt ze morele zekerheid, dat de opgenomen verplichtingen ook werkelijk zullen worden uitgevoerd. Alleen de goede wil van het ogenblik is niet voldoende, er moeten aanwijzingen en gegevens zijn, die het aannemelijk maken, dat men het eens gegeven woord heel zijn leven lang zal gestand doen. Tenslotte moeten er goede en ernstige redenen zijn, waarom de Kerk voor een bepaald geval haar wet opheft en een gemengd huwelijk toestaat. Juist hierin zullen vaak de omstandigheden, die in zoveel wisseling en en verscheidenheid kunnen optreden, de overheid bij het nemen van zijn beslissing moeten voorlichten.

Het artikel besluit met deze verklaring en wens: Wij wilden slechts duidelijk in het licht stellen de wijze richtlijnen, waardoor de Kerk zich laat leiden, en wij mogen er in geslaagd zijn enige twijfel weg te nemen en sommige opvattingen te verhelderen over een kwestie, die zo belangrijk is voor de heiligheid van het huwelijk, voor de ongereptheid van het gezin en voor de verdediging en verbreiding van het geloof.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Engeland heeft deze week een politieke week.

Maandag was president de Valera in Londen voor het ondertekenen van een driejarige overeenkomst tussen Engeland en Ierland, een overeenkomst op defensie-financieel- en handelsgebied.

Dan komen heden de Franse Ministers in Londen en dezer dagen is de Engelse Minister van defensie daar weer teruggekeerd van zijn reis naar Malta en Italië.

De Spaanse burgeroorlog heeft momenteel weinig nieuws; slechts langzaam trekken de nationalisten de laatste dagen voorwaarts. Valencia is gebombardeerd, waarbij ook nog twee Engelse schepen, die in de haven lagen, schade leden en gewonden hadden.

In de Chinees-Japanse oorlog is aan de overwinnende opmars der Chinezen een eind gekomen en hebben de Japanners zelfs een klein offensief kunnen inzetten.

De meeste aandacht heeft in de laatste dagen nog gehad de rede van de leider der SudetenDuitsers in Karlsbad, welke feitelijk niets anders is als een ultimatum aan de Tsjecho-Slowaakse regering.

Henlein, zeide o.a. dat wanneer de Tsjechische staatslieden een politiek van vrede willen voeren, zij in de eerste plaats met hun buren moeten trachten met hun buren goede maatjes te worden en dus vanzelf gedwongen zullen zijn om hun anti-nationaal socialistische politiek af te zweren. Het zal dan tevens nodig zijn, dat men de Duitsers, die in Tsjecho Slowakije leven eigen rechten geeft en dat de delen van het land, die geheel Duits zijn ook onder Duitse leiding zullen worden geregeerd. Zoals de situatie thans is kan de Duitse minderheid in Tsjecho Slowakije deze niet tolereren. De houding van premier Hodza is voorts uitgesproken anti-Duits, doch dat zal niet wegnemen, zo voer Henlein voort, dat de eis, dat in de Duitse gebieden alle overheidsposten door Duitsers moeten worden bezet des te luider zal worden aangeheven. Een van de laatste eisen van de Sudeten-Duitse partij werd door Henlein nog eens speciaal toegelicht, namelijk, dat in Tsjecho Slowakije het Duitse denken en de filosofie van 't nationaal socialisme rustig mogen worden uitgeoefend zonder dat hiertegen iets van regeringszijde wordt gedaan. Deze vrijheid van denken moet men de Duitsers geven.

Meer en meer concentreert zich de Europese belangstelling op hetgeen zich in Tsjecho-Slowakije afspeelt. Natuurlijk ziet men daarbij ook met een beklemmende bezorgdheid naar de actie welke [illegible] ontwikkelen, in hoeverre [illegible] wikkeling in het land zelf voortstuwt; maar tot dusverre lijkt de grote evolutie nog uit Tsjecho-Slowakije zelf voort te komen; de verschillende nationaliteiten beginnen met steeds groter kracht de volkse gedachte te poneren: de Slowaken, Magyaren, Roethenen en Polen even goed als de Sudeten-Duitsers. Zij alleen vragen autonomie, zelfbestuur voor zoverre de nationaliteit, waartoe zij behoren groot genoeg is om een dergelijk statuut te kunnen dragen; anders vragen zij, zoals de Polen, volkomen en onvoorwaardelijke en voorts onmiddellijke gelijkstelling met de Tsjechen, die tot dusverre de alles-overheersende rol speelden.

In Tsjecho-Slowakije heeft het nooit aan een zeer roerige politieke activiteit der nationaliteiten ontbroken. Sinds echter de volkse gedachte in het Derde Rijk, vooral echter in de jongste Anschluss getriomfeerd heeft, werkt zij als een hevig ferment, hetwelk het op het ogenblik meest betrokken land niet tot rust zal laten komen, vóór de kwestie op welke wijze dan ook bevredigend geregeld is.

Versailles heeft heel wat dynamiet onder Europa ingegraven; de lonten branden. Het is niet meer genoeg het smeulende vuur uit te trappen; de dynamietladingen moeten uitgegraven worden.

Zo is het zeker zeer dringend, met het probleem der Sudeten-Duitsers, hetwelk overigens niet zeer nieuw is, maar wel zeer actueel. Het conflict tussen Tsjechen en Sudeten-Duitsers is zelfs geen na-oorlogs-probleem. Reeds onder het Oostenrijk-Hongaarse keizerrijk vond het echte pangermanisme zijn verwoedste aanhangers onder de Sudeten-Duitsers; en toen de oude Donau-monarchie ineenstortte, zochten zij, evenals trouwens de Duitsers van Oostenrijk onmiddellijk Anschluss bij het Reich. Zelfs werd in December 1918 een voorlopige regering van Duits-Bohemen te Reichenberg gevormd. Maar de Tsjecho-Slowaakse staat had de exclusieve sympathie van de overwinnaars uit de wereldoorlog en deze wenste, dat het nieuwe land zijn „natuurlijke" grenzen zou krijgen: de bergen van het Boheemse Woud, het Ertsgebergte, het Reuzengebergte en het Sudeten-gebergte, prachtige strategische grens, welke de uit het Noorden optrekkende troepen de weg naar de laagvlakten van Midden-Europa kan versperren.

Het pangermanisme der Sudeten, gewoon om te heersen, niet om te gehoorzamen, kon zich moeilijk in de nieuwe situatie, welke in vele opzichten consekwenties met zich bracht, schikken. Praag was daarbij Slavisch-georiënteerd, ook weer volks. En daarbij mag zeker niet uit het oog verloren worden, dat Praag voor een uiterst ingewikkelde en verwarde toestand stond; we zouden niet gaarne de bijna onoplosbare moeilijkheden onderschatten waarvoor de Tsjecho-Slowaakse regering zich geplaatst zag. Minderheden zijn moeilijk te besturen, roerige elementen, welke in haar actie tegen het centrale gezag maar al te gemakkelijk de steun van het „moederland" voor haar extremistische eisen ontvangen.

Een der moeilijkste kwesties voor Praag is wel, dat de verdediging van geheel Tsjecho-Slowakije in het gebied der Sudeten-Duitsers gelegen is. Zonder Duits Bohemen stort de defensie van het land ineen en het zal zeker geruime tijd duren, vóór op een minder gunstig gelegen linie een nieuwe verdediging is in- [illegible] weg, die der uiterste welwillendheid tegenover de redelijke wensen en eisen der Sudeten-Duitsers, achter wie geheel Duitsland staat, voort te gaan.

Dan wordt het de grote vraag, wat Berlijn onder de huidige omstandigheden aandurft, welk risico het wil nemen. Stelt het zich (voorlopig) tevreden met het feit, dat de grenzen niet altijd volgens de volkse samenstelling kunnen lopen, zoals Hitler zelf opgemerkt heeft, mits dan de minderheden goed en gelijkberechtigd behandeld worden, dan kan Europa een moeilijk af te bakenen tijdperk van betrekkelijke rust tegemoet zien. Zo niet, dan zullen zich snel nieuwe donkere wolken boven Europa samentrekken.

BUITENLAND.

DE HONGAARSE KATHOLIEKE JEUGD EN HET CONGRES VAN BOEDAPEST.

Een der indrukwekkendste gebeurtenissen van het Eucharistisch Congres zal op 29 Mei plaats vinden, als 10.000 jongens en 5.000 meisjes van het platteland naar Boedapest zullen optrekken, om getuigenis af te leggen van hun geloof.

DE STEM DES VOLKS.

Het „Algemeen Evangelisch Luthers Kerkblad" constateert: „Op de vraag of het Duitse volk een christelijke volkskerk wil hebben, heeft het volk in alle stilte een geheime stemming [illegible] Op de meer dan een millioen inwoners van Berlijn die hun stem hebben uitgebracht, heeft zich 92 procent uitgesproken voor het behoud van de verschillende gezindten; dit geschiedde in de herfst van 1937 bij het opstellen van de begrotingen. Thans vernemen wij dat geheel Berlijn zich heeft uitgesproken met als resultaat dat 90 procent der bevolking trouw wil blijven aan haar kerkgenootschap n.l. 75 procent voor het Protestantisme en 15 procent voor het Katholicisme; de overige 10 procent zijn Duitsgelovigen, en godlozen. Ondanks de kerkstrijd die ook naar de verschillende gemeenten is overgeslagen, ondanks de verdeeldheid onder de Dominé's, ondanks het felle optreden van de vijanden der Kerk beschouwt het volk van de hoofdstad van het Duitse Rijk (op het platteland zouden de verhoudingscijfers nog veel gunstiger zijn) hun godsdienst altijd nog als een vaderland voor hun ziel."

DE DUITSE ADEL EIST STANDVASTIGHEID AAN HET CHRISTELIJK GELOOF.

Volgens een bericht in het orgaan van de Duitse adel „Deutsches Adelsblatt" van 1 Januari 1938, heeft de Maarschalk van den Adel op de laatste vergadering van het Kapittel een verklaring afgelegd, waarin het Nationaal-Socialisme erkend wordt als een opbouwende macht voor volk en staat. Verder wordt in deze verklaring gezegd: Het Genootschap van de Duitse Adel eist van al hare aanhorigen trouw en aanhankelijkheid jegens het Christelijk geloof. Zij is er van overtuigd, dat de kracht van dit geloof, dat sedert meer dan een eeuw met het innerlijk wezen van het Duitse volk is samengesmolten ook in de toekomst werkzaam moet blijven in het Duitse volk.

Hiervoor zal de Duitse adel steeds op den bres staan.

EEN OLYMPIADE-WINNAAR SPREEKT OP HET EUCHARISTISCH-CONGRES VAN BOEDAPEST.

Op de jeugdbijeenkomst, die tijdens het Internationaal Eucharistisch Congres te Boedapest gehouden zal worden, zal hoogstwaarschijnlijk het woord gevoerd worden door den bekenden jongen sportman Franz Csik, de Olympiade-winnaar zwemmen van 1936. Csik heeft zowel in Hongarije als in het buitenalnd grote roem geoogst met zijn prestaties, en hij neemt ook actief deel aan de Hongaarse se padvindersbeweging.

In zijn rede zal hij spreken over ‚Het Allerheiligste, als middel voor de mannelijke opvoeding."

PATER COUGHLIN EN PAPINI NAAR BOEDAPEST.

Bij gelegenheid van het Eucharistisch Congres zal de Nationale Vereniging van de Hongaarse Katholieke auteurs en journalisten, „Kardinaal Pazmany" een grootse plechtigheid organiseren van de litteraire wereld ter ere der H. Eucharistie. Aan deze plechtigheden zullen ook o.m. Pater Coughlin, de wereldberoemde Amerika.nse Radiopater, en Giovanni Papini, de bekende Italiaanse schrijver en historicus, deelnemen.

EEN JONGEN VAN ACHT JAAR KLAAGT ZIJN OUDERS AAN.

Naar de E.I.B. uit Moskou meldt, heeft de achtjarige Alexander Sofonow zijn ouders bij de plaatselijke afdeling van de communistische partij van „mishandeling" beschuldigd. De partijleiding heeft nu een gerechtelijke aanklacht tegen de ouders ingediend. Uit het onderzoek bleek, dat de ouders hun zoon gestraft hadden, omdat deze weigerde naar de Kerk te gaan en een borstkruis te dragen. De rechtbank was van oordeel dat de ouders onwaardig waren hun kinderen tot goede Sovjetburgers op te voeden. De minderjarige zoon werd toevertrouwd aan het communistische opvoe- [illegible]

NEDERLAND.

EEN HONGAARS STANDBEELD IN DE HOOFDSTAD VAN NEDERLAND.

De plannen, welke reeds lang gekoesterd werden, zullen weldra verwezenlijkt worden. Als een blijvende gedachtenis aan de Nederlandse liefdadigheid ten opzichte van het Hongaarse kind zal Hongarije aan Nederland aanbieden een standbeeld „Magyar Hála" (Hongaarse dankbaarheid). Als plaats hiervoor wenst men een der Amsterdamse pleinen te zien aangewezen. Het monument dat in brons gegoten zal worden, is ontworpen door den Hongaarsen kunstenaar Frans Sidló en stelt voor een Nederlandse moeder, dragende op haar linkerarm een klein Hongaars meisje, terwijl zich onder haar beschermende rechterarm een Hongaars knaapje tegen haar aandrukt.

Vele aanzienlijken des lands, hebben zitting in het standbeeld-comité, hetwelk onder beschermheerschap staat van den minister van Culturele Zaken, Hóman. Als voorzitter van de Liga van kinderbescherming, deelde Z. K. Hoogheid Aartshertog Albrecht in verband met de oprichting van dit standbeeld het volgende mede: Het is een gelukkige gedachte door de oprichting van een kunstzinnig monument in de hoofdstad van het land, hetwelk zo ontzaglijk veel voor het arme Hongaarse kind heeft gedaan, de dank van ons volk te vereeuwigen. Het is in de eerste plaats Nederland, dat onze verhongerde kinderen met ontroerende liefde en gastvrijheid tot zich nam.

Van Februari 1920 tot 1928 vonden daar 28.563 Hongaarse kinderen een onderdak, waar het hun aan niets ontbroken heeft.

Na Nederland waren het België en Zwitserland, die zich het lot van onze kinderen hebben aangetrokken. Hier toch werden 21.542 resp. 10.608 kinderen opgenomen. Ook in deze landen zal een monument van Hongaarse dankbaarheid worden opgericht, zodra de voor dit doel in te zamelen gelden hiervoor toereikend zijn.

ONZE HUMORISTISCHE EERSTE KAMER.

In het voorlopig verslag der Eerste Kamer op de Onderwijsbegroting, wordt minister Slotemaker op de volgende geestige wijze becritiseerd.

„Enkele leden hadden naast critiek ook waardering voor den minister en wel voor de „veelvormigheid" waarin de minister van zijn goede wil liet blijken.

De minister, zo lezen we „onderzoekt" „vergeet niet", „zal zijn krachten inspannen," „streeft," „meent," „spant bij voortduring zijn krachten in", „tracht" en „heeft aandacht".

Hoewel men in sterke mate betwijfelde of de resultaten van dit alles wel van veel betekenis zullen zijn, hadden verschillende leden voor de boven geschetste veelvormigheid toch waardering."

Aldus de eErste Kamer.

Is het niet geestig gezegd?

Als de minister het nu maar niet als zoete koek opneemt.

HET TERUGWINNEN VAN HET PROLETARIAAT.

In het laatst verschenen nummer van [illegible] Zukunft", het bekende Kath. [illegible] den bekenden Kath. publicist Dr. Joseph Ebern — welk tijdschrift helaas zoals blijkt ook reeds tamelijk gelijkgeschakeld is — staat een artikel van Dr. Anton Bohm uit Wenen over „Katholieke Selbstbesinnung". Dit artikel zeer waarschijnlijk geschreven voor de omwenteling, behandelt de moderne veldtocht, waarbij wij de afgedwaalde wereld weer moeten terugwinnen voor God. Hij wijst er op, hoe de arbeidersklasse in een groot deel van Europa haar christelijke en goddelijke oorsprong verloren heeft en een prooi van het socialisme en communisme en nu weer van het nationaal socialisme geworden is.

Als eerste doel van de moderne veldtocht voor God noemt hij het weder terugwinnen van het proletariaat. Dat het proletariaat voor een groot deel, een al te groot deel in Europa verloren ging voor de Kerk is zeker een schande voor het eenmaal christelijke Europa zegt hij.

Bohm baseert zich hiervoor op het boek van prof. Michaël Pfliegler: „De levende christen voor de werkelijke wereld."

Pfliegler zoekt de gronden daarvan en komt dan en niet in de laatste plaats tot de nalatigheid van veel christenen tegenover de sociale eisen van de 19e eeuw."

„Rerum Novarum werd wel gecommentarieerd" zegt hij, „maar vond weinig apostelen. En die ze vonden werkten [illegible] wantrouwen van leidende [illegible] tegenwoordig helaas reeds de [illegible] gische strijd om het bestaan vergeten, die de christelijke arbeidersorganisaties niet tegen de marxistische (socialistische) tegenstanders moesten voeren, maar tegen eigen katholieke broeders. Deze [illegible] heeft er niet weinig toe bijgedragen dat zich reeds een tiental jaren later het Marxisme als de vertegenwoordiging der arbeiderswereld kon opwerpen".

Tot zover Bohm en Pfliegler.

Dit alles is juist opgemerkt en wij hebben voor ons land ook herinneringen op dit punt, zegt de N. Tilb. Crt.

Jammer is alleen, dat wat verloren ging eenmaal verloren blijft en dat terugwinnen zoveel moeilijker is dan behouden. En wij zijn er niet zeker van, dat het door Pfliegler gebrandmerkte thans een overwonnen standpunt mag heten. Men is wel bang voor den „bolsjewiek" maar veroorlooft zich toch hier en daar nog aardig onverstandige houdingen aan te nemen.

Er zijn ook nu nog onder de Ned. Katholieken die elke strijd voor de verbetering van de sociale positie der arbeiders uitkrijten voor socialisme en hen die daarvoor ijveren als „rood" bestempelen en wantrouwen tegen hen zaaien.

Tegenover de geschiedenis van onze tijd is een dergelijke houding een domme verblindheid.

Maar wat nog erger is ook in hoge mate anti-katholiek en anti-godsdienstig.

CURACAO.

MEDEDELINGEN VAN BELANG VOOR KIESGERECHTIGDEN VOLGENS HET „CURAÇAOSE KIESREGLEMENT 1937".

Opening gelegenheid om nog examenkiezer te worden.

Op verzoek van den Heer M. Bartels Daal, voorzitter van het verkiezings-bureau, nemen wij onderstaande mededelingen van belang voor kiesgerechtigden volgens het „Curaçaos Kiesreglement 1937" op.

Ingevolge artikel 13 van het „Curaçaos Kiesreglement 1937" zal in de maand Juli door den ondergetekende een kiezerslijst opgemaakt worden, bevattende de namen van de mannelijke Nederlandse onderdanen, inwoners van het eiland Curaçao die

1o. sedert de 1ste Januari van dit jaar in Curaçao gevestigd zijn ingevolge de bepalingen van de verordening van de 8ste Maart 1906 (P.B. 1906 no. 10) zoals gewijzigd bij P.B. 1908 no. 32 en 1930 no. 104;

2o. voor de 1ste Maart dj. de volle ouderdom van 25 jaar hebben bereikt;

3o. [illegible] het volle genot zijn van de burgerlijke rechten, niet van de uitoefening van hun kiesrecht zijn uitgesloten;

4o. a. het dienstjaar 1937/1938 op het het eiland Curaçao aangeslagen zijnde naar een jaarlijks inkomen van tenminste twaalf honderd gulden, het over dat dienstjaar en voorafgaande dienstjaren ter zake van aanslag in de inkomstenbelasting verschuldigde, voorzover niet verjaard, voor de 15de Juli dj. ten volle hebben betaald.

of wel

b. met goed gevolg hebben doorlopen het zevende leerjaar van een school voor uitgebreid lager openbaar of gesubsidieerd bijzonder onderwijs of van een gelijk- of meerderwaardige onderwijsinrichting in Curaçao, hetzij op andere wijze een graad van verstandelijke ontwikkeling hebben bereikt, welke ten minste overeenkomt met die, welke bereikt zou zijn indien voornoemd zevende leerjaar met goed gevolg ware doorlopen.

Van de personen die voldoen aan de bepaling hierboven onder 4o. a. vermeld, zal door den Inspecteur der Belastingen aan den ondergetekende opgave worden gedaan.

In de eerste week van Juli zullen de inwoners van het eiland Curaçao die op de 1ste Juni wel voldeden aan de eisen voor kiesbevoegdheid hierboven vermeld sub. 1o., 2o. en 3o. doch niet aan die vermeld sub. 4o. a. en niet op de geldende kiezerslijst 1937/1938 als bekwaamheidskiezer voorkomen bij openbare kennisgeving door den ondergetekende uitgenodigd worden om op nader bekend te maken tijdstip en plaats zich aan te melden om op de kiezerslijst geplaatst te worden.

Zij zijn, desgevorderd door overlegging van bescheiden, gehouden aan te tonen dat zij, hetzij elders in het gebiedsdeel Curaçao in het dienstjaar 1937/1938 naar een inkomen van ten minste f 1200.— zijn aangeslagen en het over dat dienstjaar en over voorafgaande dienstjaren ter zake van aanslag in de inkomstenbelasting verschuldigde, voorzover niet verjaard, ten volle hebben betaald, hetzij voldoen aan de bepaling hierboven onder 4o. b. vermeld.

Zij die niet in de mogelijkheid verkeren aan te tonen dat zij, overeenkomstig het hierboven onder 4o. b. bepaalde, voldoen aan de gestelde eisen van verstandelijke ontwikkeling zullen zulks tussen de 26ste April en de 3de Mei a.s. gedurende de kantooruren ter kennis kunnen brengen van ondergetekende.

Op hun verzoek zullen zij dan op een weekdag in de maand Mei in de gelegenheid worden gesteld een proef van bekwaamheid af te leggen voor de door den Gouverneur ingevolge artikel 4 van meergemeld Kiesreglement onder voorzitterschap van den Inspecteur van het Onderwijs benoemd Commissie of ten genoege van die commissie te bewijzen dat zij op andere wijze de vereiste graad van verstandelijke ontwikkeling hebben bereikt.

In hun eigen belang wordt aan belanghebbenden in overweging gegeven zich thans reeds van de vereiste bescheiden te voorzien of zich tussen 26 April en 3Mei e.k. bij den ondergetekende aan te melden daar zij ,als zij in de eerste week van Juli opgeroepen worden en niet kunnen bewijzen dat zij voldoen aan de hierboven genoemde vereisten van kiesbevoegdheid, daardoor niet op de kiezerslijst geplaatst zullen kunnen worden.

Curaçao, de 20ste April 1938
De Voorzitter van het Verkiezingsbureau
M. BARTELS DAAL.

DE GOUVERNEMENTSMIDDELEN.

De maand Maart is een voordelige maand geweest voor onze Gouvernements middelen.

We bleven aan belastingen 100 duizend beneden Maart 1937 en een 150 duizend beneden de raming.

Maar bij vergelijking zien we dat in Maart 1937 de inkomstenbelasting 187 duizend was tegenover 58 duizend in Maart 1938: Vermoedelijk was het dus een toevalligheidje, dat we in de afgelopen maand een minder goed figuur slogen.

De andere inkomsten waren echter een klein 50 mille boven Maart 1937 en en kleine 70 mille boven de raming.

In totaal hebben we over de eerste drie maanden al f 2.183.545 binnen tegen f 1.843.770 in de eerste drie maanden van 1937.

We zijn met dit cijfer echter nog beneden 3/12 van de raming, welke n.l. f 2.344.509 bedraagt.

CURAÇAO EN ARUBA IN HET WERELDHAVENVERKEER.

Volgens de gegevens van het dezer dagen verschenen verslag van de Rotterdamse Kamer van Koophandel over 1937, plaatsen we hieronder een lijstje van de grootste havens der wereld, n.l. die waar alleen aan schepen van de grote vaart meer als 10 millioen ton per jaar binnenkomt.

1.	New York	28.404.890 ton
2.	Rotterdam	26.487.023 „
3.	Londen	22.573.023 „
4.	Antwerpen	20.592.228 „
5.	Hamburg	17.669.146 „
6.	Singapore	16.075.845 „
7.	Marseille	16.050.395 „
8.	Liverpool	14.547.106 „
9.	Istanbul	12.691.601 „
10.	New Orleans	12.255.660 „
11.	Yokohama	12.229.367 „
12.	Southampton	11.880.143 „
13.	Curaçao	11.844.508 „
14.	Aruba	11.402.610 „
15.	Havre	10.671.227 „

S.S. „COSTA RICA."

Het s.s. „Costa Rica", komende van Europa, wordt a.s. Zondagmorgen 1 Mei alhier verwacht en zal Maandagmiddag om 4 uur vertrekken naar de havens volgens time-table.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN DE NEW YORKSE TENTOONSTELLING.

De kamer van koophandel heeft in haar laatste vergadering, bij monde van den Heer Kiës, over een „betreurenswaardig verschijnsel" gesproken.

En volgens een verslag van de Beurs van gisterenavond, is dat „betreurenswaardige" het volgende:

Verschillende bladen, aldus de Heer Kiës, hebben namelijk over de Curaçaose inzending op de wereltentoonstelling te New York geschreven. Dit op zichzelf is natuurlijk toe te juichen, doch het is daarom des te meer te betreuren, dat deze bladen met onvolledige kennis van zaken over deze kwestie hebben geschreven.

De Heer Cohen Henriquez zegt dit eveneens betreurenswaard te vinden, terwijl de rest van zijn woorden onverstaanbaar is.

De heer Kies neemt daarna nogmaals het woord en zegt de feiten, zoals deze in de Beurs en Nieuwsberichten over deze kwestie zijn opgenomen, slag om slag verkeerd zijn.

Tot zover het verslag.

De beschuldiging is niet mals, maar de Beurs laat het er niet bij zitten en schreef gisterenavond:

Wij menen goed te doen op het hierbovenstaande even dieper in te gaan. Wij schreven namelijk de vorige week een artikel naar aanleiding van het feit, dat op de begroting van 1938 een [illegible] van f 20.000,— is uitgetrokken [illegible] schreven wij toen, wa[illegible] omtrent Curaçao en de wereldtentoonstelling weten. Deze wetenschap is te verdelen in verschillende feiten:

Ten eerste: op de begroting is een bedrag van f 20.000,— uitgetrokken voor dit doel, zonder nadere omschrijving.

Ten tweede: De Kamer van Koophandel alhier heeft voorgesteld om de heer Valkenborn passageagent van de K.N.S.M. aan het Hollandse comité toe te voegen.

Ten derde: De Kamer van Koophandel heeft aan het Bestuur voorgesteld om op Curaçao als Curaçaose commissie te fungeren.

Ten vierde: De heer Valkenborn is in Holland zover bekend nog niet als lid aan de Commissie toegevoegd.

Ten vijfde: De gouverneur heeft zowel het voorstel om den heer Valkenborn in Holland voor te stellen als lid van de Commissie, alsmede om de Kamer alhier tot commissie te benoemen, goedgunstig ontvangen.

Ten zesde: De Kamer heeft een suggestie gedaan omtrent de hoeveelheid vierkante voeten, waarover Curaçao in het Hollandse paviljoen zal komen te beschikken.

Ten zevende: De Kamer heeft behalve het geven van deze suggestie nog niets gedaan.

Deze inlichtingen zijn nu volgens den heer Kiës „slag om slag" onjuist. Deze „Bovenwindse" term ontzenuwen is tamelijk gemakkelijk. Doch alvorens hiertoe te beginnen, moeten wij onze grote verbazing noemen dat de heer Kiës niet de gelegenheid heeft aangegrepen om in de vergadering, die gisteren gehouden is en waarbij een persman aanwezig was, de feiten recht te zetten. En als men zich nu afvraagt, waarom de heer Kiës, dat niet deed, kan dit wel niet anders zijn dan om de eenvoudige reden, dat deze feiten stuk voor stuk juist zijn. (Behalve het onder zeven genoemde, doch hierop komen wij nader terug.) En dat deze feiten zo juist zijn, durven wij rustig schrijven, omdat de inlichtingen, die wij hieromtrent verkregen, stammen van den heer Evertsz, secretaris van de Kamer van Koophandel alhier. Deze inlichtingen werden ons herhaalde malen mondeling gegeven en even voordat wij het bewuste artikel schreven, belden wij den Heer Evertsz nogmaals op om een paar bijzonderheden, feitelijkheden, nog even te controleren. Om bovendien totaal zeker te zijn van onze zaak, verzochten wij gisteren den heer Evertsz ons met een categorisch ja of neen de juistheid van de bovengenoemde punten te bevestigen. Met uitzondering van punt zeven bevestigde de heer Evertsz volmondig de juistheid van deze feiten. Wat nu het zevende punt betreft, zo deelde de heer Evertsz ons mede, dat het niet juist was om te beweren, dat de Kamer nog niets gedaan heeft, want zij heeft zich reeds, zo luidde letterlijk het antwoord van den heer Evertsz een „vage voorstelling gevormd".

Tot zover de Beurs.

De onpartijdige lezer, zal hier moeilijk kunnen zeggen, dat de Beursredactie over ijs van een nacht is gegaan, en zolang de Heer Kiës geen nadere bewijzen geeft, zijn de inlichtingen van de Beurs ons nog te juist, om de bewering van den Heer Kiës maar te accepteren, dat deze inlichtingen „slag op slag" onjuist zijn.

Het laatste woord echter, zal in deze aangelegenheid nog wel niet gezegd zijn, want belastingbetalers hebben recht op klaarheid, hoe de 20.000 voor deze tentoonstelling zullen besteed worden.

En we onderstrepen gaarne wat de Beurs hierover in zijn artikel van gisterenavond schrijft:

Nu de algehele doelstelling van alle kanten blijkt, nu het gouvernement 20.000 gulden ter beschikking stelt, nu rijst dus de vraag: moet de Curaçaose inzending eenzijdig economisch en touristisch georienteerd zijn of moet de inzending voldoen aan de algemene doelstelling en ook sociaal en cultureel georienteerd zijn? Als wij deze vraag moeten beantwoorden, dan kunnen wij deze niet anders beantwoorden dan met op te merken, dat de inzending moet voldoen aan de algemene doelstellingen niet aan de bijzondere, gelijk de Kamer wil. En voor de verzorging van deze algemene doelstelling, om ons daar bij te blijven bepalen, menen we is de Curaçaose Kamer van Koophandel niet bij machte. Het is wel degelijk nodig ook anderen aan de commissie toe te voegen, opdat Curaçao er van verzekerd zij, dat de gelden op zo gelukkig mogelijke wijze worden besteed!

MGR. SPACCAPIETRA.

Een pauselijk gezant in West-Indië.

Het heeft wel vreselijk lang geduurd, tot de staten, hier in de buurt, die zich van de Europese staten onafhankelijk verklaarden, hun evenwicht vonden: Sommige staten, zegt men, zijn feitelijk nog niet klaar.

Was men in zijn hart dikwijls wel goed katholiek, de politiek en het nationalisme brachten veel moeilijkheden.

Mgr. Spaccapietra, door den Paus afgevaardigd voor Haiti en San Domingo, later ook Aartsbisschop van Trinidad, heeft dit moeten ondervinden.

We willen zijn werken hier in de West eens naar voren halen, omdat hij in zijn werk veel steun mocht ondervinden van Mgr. Niewindt, eerste apostolisch Vicaris van Curaçao.

Voordat Mgr. Spaccapietra naar Haiti afreizen kon (1852) was het al, alsof men in Haiti zijn zending onmogelijk wilde maken. Er werd verteld: Hij is Fransman: hij ging op audientie bij Keizer Napoleon III: hij komt met een Franse oorlogsboot etc. Alsof hij Haiti weer onder Frankrijk terug wilde brengen.

De ontvangst van de kant van het [illegible] onchristelijk toegescherpt, dat zijn verzoek aan den Paus, om ook kerkelijk als keizer te worden gezalfd, moest worden afgewezen. De ontvangstreceptie was voor Mgr. Spaccapietra dan ook allesbehalve hartelijk; de keizer deed zijn mond niet open; en liet een generaal voor hem het woord voeren. De keizerin en de prinses, waarvoor Mr. Spaccapietra van den Paus geschenken had meegenomen, kreeg hij niet eens te zien. Bij de officiele kerkelijke plechtigheden werd hij zo gegeneerd, dat hij maar in zijn paleis een kapel inrichtte. Wie bij hem op bezoek kwam, liep gevaar als staatsgevaarlijk in hechtenis te worden genomen.

Wanneer eenmaal de onderhandelingen beginnen, blijkt er zo weinig begrip van de hoge taak der kerk, uit vrees voor verlies van onafhankelijkheid en uit vrees voor straffe discipline, dat Mgr. Spaccapietra, wanhopig, maar besluit te vertrekken. Hij gaat naar St. Thomas om daar nadere instructies uit Rome af te wachten.

In San Domingo was er intussen sinds 1848 een bisschop, een candidaat van Mgr. Niewindt. Mgr. Niewindt had zelf de reis naar San Domingo gemaakt, om hem tot bisschop te wijden. Zelfs de keizer van Haiti respecteerde deze bisschop, ook tot hem had hij een verzoek gericht, om hem tot keizer te zalven, iets wat deze bisschop als bisschop van San Domingo, dat pas in oorlog was met Haiti, om politieke redenen al niet doen kon.

De Paus inziende, dat Mgr. Spaccapietra's zending onmogelijk was, (het zou nog tot 1860 duren eer er een concordaat gekend kon worden), benoemde hem tot aartsbisschop van Trinidad. In 1854 wilde Mgr. Spaccapietra een kerkvergadering houden te Port of Spain; alle bisschoppen uit de West zouden worden uitgenodigd. Uit Port of Spain kwamen er ook heel dringende brieven naar Curaçao, naar Mgr. Niewindt, om toch te komen. Mgr. Spaccapietra had namelijk groot respect gekregen voor Mgr. Niewindt, dat hij hem de zetel van Port of Spain wilde aanbieden. Onder de vele redenen, die Mgr. Niewindt opgeeft in zijn weigerend antwoord, komt ook dit naar voren: Dat hij nu toch Curaçao niet kon verlaten, daar men onderhandelde over de vrijlating der slaven. Werkelijk Mgr. Niewindt beminde Curaçao. Wel nam hij de zorg voor San Domingo, waar men zijn candidaat verbannen had, vol gaarne op zich. Zo zou ook gebeuren.

In het jaar 1859 verliet Mgr. Spaccapietra de West. Op de vertrekdag regende het geweldig, doch desondanks was heel de inlandse bevolking van Port of Spain uitgelopen, om hem uitgeleide te doen. Het enthousiasme was zo groot, dat men de paarden van zijn rijtuig uitspande en de wagen zelf door de straten van Port of Spain trok. Het moet een voldoening geweest zijn voor Mgr. Spaccapietra.

Voor zijn vertrek had hij de zorg voor San Domingo opgedragen aan Mgr. Niewindt. Deze wendde al zijn invloed aan, om zich zo goed mogelijk van zijn taak te kwijten. Door een uitgebreide correspondentie lichtte hij in, gaf raad etc. Zijn invloed moet groot geweest zijn.

Br.

VERGELIJKINGEN.

De philosophen zeggen, dat men al vergelijkende tot nieuwe kennis komt, doch er is een gezegde, dat ons waarschuwt bij vergelijkingen goed op te letten, n.l. het gezegde: „Iedere vergelijking gaat een beetje mank."

Men vergelijkt de West dikwijls met de Oost, terwijl er toch ontzettende verschillen zijn. Tegenwoordig gaat men dikwijls Curaçao vergelijken met Suriname; ook natuurlijk, om tot nieuwe kennis te komen, doch helaas ook die vergelijking gaat nog al mank. Oppassen dus!

Onlangs werd er b.v. beweerd: „Waarom moeten we hier in het welvarende Curaçao zoveel intellectuelen zien uit Suriname, de noodlijdende kolonie?"

Ten eerste, wat die tegenstelling betreft „welvarend" tegenover „noodlijdend".

Laat dat nu waar zijn; we moeten niet vergeten dat het pas korte tijd waar is en al niet op gaat voor de lange tijd, die de Surinamers nodig hadden om „intellectueel" te worden. Dan daarbij men moet men niet vergeten, dat Suriname aanmerkelijk groter is en dus meer intellectuelen heeft, maar dat het een heel andere kwestie is, of er relatief genomen ook meer intellectuelen zijn.

Als dat zo is, dan pas zou er vergeleken kunnen worden en gevraagd kunnen worden, waarom bestaat dat opvallend verschil. Bovendien juist voor het feit, dat Suriname nu „noodlijdend" is en Curaçao nu „welvarend" daarom komen ze nu hier, die Surinaamse intellectuelen.

Het toont weinig begrip voor de werkelijkheid dit alles.

Laat het nu „welvarende" Curaçao zoveel mogelijk van zijn welvaart profiteren door ontwikkelingsmogelijkheden te scheppen. Doch laat men niet door een te vlugge vergelijking, andere mensen pijn gaan doen en hun taak hier moeilijk maken.

Br.

„LOODEN VERRADER".

Volgens de laatste aflevering van Onze vloot, zou de benaming van genoemd scheggebeeld geen „Looden Verrader" zijn, maar „Rooien Verraaier".

Jammer dat de inzender er geen verdere bijzonderheden over mededeelt, noch hoe hij aan dit gegeven komt. Wat meer klaarheid in deze historie is wel gewenst: en zou er nu in Nederland geen enkele marineman meer zijn die over deze Curaçaose merkwaardigheid, wat meer te vertellen weet over dat beeld, dat later zo lange jaren gestaan heeft bovenaan de trap in huis van Commandant Appel en toch door velen gekend moet zijn?

VAN BRAKEL NAAR SURINAME.

Volgens de Surinaamse bladen zal Hr. Ms. Jan van Brakel op 6 Mei een bezoek brengen aan Suriname.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Zondag, 8 Mei 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Ouverture „Euryanthe"........... C. M. von Weber Concertgebouw-Orkest o.l.v. Willem Mengelberg
3. „De Wereld van vaandag" door Pater Laurianus O.M. Cap.
4. Nederlandse Maria-liedreen, door het K.R.O. Koor o.lv. Gerard Vermeulen
   a. Maria's Beeld te minnen
   b. Wat spreiden die Lichten
5. De Wereld in Vogelvlucht, en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart.
6. Eventuele Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
7. Gedeelten uit de opera „Cavalleria Rusticana" — Mascagni
   Solisten, koor en orkest van de Berlijnse Opera o.l.v. Wilhelm Franz Reuss
8. Sluiting.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Egerländer-Mars........... Kopetzky Harmonie-Orkest o.l.v. Carl Woitschach
2. Opening van de Meimaand
   a. Ave Maria........Witt door de Kon. Mannenzangvereniging „Apollo"
   b. Maria-Maand"
   Spreker: Pater J. Dito O.P.
   c. Salve Regina door het K.R.O. Koor o.l.v. Gerard Vermeulen.
3. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
4. Vrolijke Nederlandse Revue-klanken
5. Sluiting

BENOEMING.

Door Z. H. Exc. Mgr. P. I. Verriet is benoemd tot Kapelaan op San Mateo de Wel. Eerw. Pater P. Folmering.

Wraakneming brengt u op gelijke voet met uw vijand; het onrecht vergeven maakt u tot zijn meerdere.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De Tsjecho-Slowakische regering heeft medegedeeld, dat de door Henlein geformuleerde eisen, geen basis kunnen zijn voor onderhandelingen met de Sudeten-Duitsers. Binnen de perken van de Tsjecho-Slowakische grondwet is de regering echter bereid tot onderhandeling.

Duitsland zal zich niet doen vertegenwoordigen op de wereldtentoonstelling te New York.

Berichten over een slechtere gezondheidstoestand des Pausen werden gisterenavond door het Vaticaan tegengesproken.

Wegens het slechte weer maken de Nationalisten in Spanje de laatste dagen weinig vorderingen. Gisteren werd Barcelona gebombardeerd.

NEDERLAND.

Overgenomen uit „Beurs en Nieuwsb."

Naar Aneta verneemt is de bouw van een groot sportpaleis, tevens tentoonstellingsgebouw, hetwelk de Rai in een Apollo hal zal vervangen zo goed als verzekerd. Het complex moet in 1940 gereed komen.

Otto van Habsburg heeft op de Amsterdamse diamantmarkt een van de edelstenen van de Oostenrijkse kroon aangeboden. Deze steen heeft ongeveer een waarde van twee millioen mark. Het betreft hier namelijk een uitzonderlijk mooie diamant, die in de vijftiende eeuw door Karel van Bourgondië in twee helften werd gesplitst. Van Bourgondische handen ging een der stenen over in het bezit van den Hertog van Milaan, wiens erfgenamen de steen tenslotte gaven aan Paus Julius de Tweede. Keizer Maximiliaan kocht de steen van het vaticaan, terwijl Keizer Franz Joseph haar in de Oostenrijkse Keizerskroon liet zetten. Franz Joseph verklaarde, dat door deze handeling de steen uit het particuliere bezit van de Habsburgers overging naar het rijk. De moeder van Aartshertog Otto, Keizerin Zita nam echter op haar vlucht in 1918 de kroonjuwelen mede, waardoor de kostbaarheden toch in het bezit bleven van de in ballingschap levende Keizersfamilie.

Hare Majesteit de Koningin betrok 't paleis het Loo. Prinses Juliana is met Prinses Beatrix naar Soestdijk teruggekeerd.

Naar Aneta verneemt wordt de afzonderlijke instelling van een luchtwapen overwogen.

In het voorlopig verslag van de Kamer op de wetsontwerpen ter goedkeuring van besluiten van den Gouverneur G[illegible] van de verschillende [illegible] begroting 1938 komt vrijwel algemeen instemming tot uiting met het optreden van den minister.

Door velen werd ook waardering uitgesproken voor het beleid van den G. G. gedurende de tijd dat deze aan het bewind is. Verscheidenen spraken er hun vreugde over uit de stroming in Indië tot samenwerking met het moederland is toegenomen.

Te Rotterdam vond de officiele proefvaart plaats van het S.S. Nieuw Amsterdam. Aan boord bevonden zich een 700 gasten, waaronder zich alle ministers bevonden, behalve de heren Romme, en Slotemaker de Bruine.

Ook de voorzitters van beide Kamers maakten de tocht mede, terwijl zich onder de gasten ook verscheidene oud-ministers bevonden.

De overdracht vond op zee plaats. Namens de Rotterdamse Droogdok Mij. werd het woord gevoerd door de heren Endert, Hals, de Monchy en v.d. Vorm. Het was een plechtig moment toen Dr. Colijn op het achterdek de vlag van de Droogdok Mij. neerhaalde, en allen met ontbloot hoofd toezagen hoe langzaam de vlag van de Holland-Amerika Lijn omhoog ging.

Colombia en Costa Rica hebben zich uit de groep van Centraal Amerika voor de internationale kampioenschappen teruggetrokken. De bedoeling is, dat San Salvador, Cuba en Suriname voorwedstrijden spelen te Havanna. Volgens Dr. Lotsy is het niet onmogelijk dat Suriname zich zal terugtrekken wegens de hoge kosten.

Het Kamerlid Wendelaar vroeg een parlementaire enquete aan in verband met de Oss-affaire. Deze zal tot onderwerp hebben: De juiste toedracht van de feiten, die geleid hebben tot de opdracht tot het zich onthouden van het opsporingsonderzoek aan marechaussee en de vraag of de minister bevoegd is hiertoe en of er voor hem voldoende aanleiding bestond met zoveel spoed te handelen.

SPORT.

Be Quick en Feyenoord speelden een wedstrijd om het kampioenschap van Nederland. Feyenoord won deze kamp met 2—3.

PSV — DWS 1—1; RFC — ADO 1—4; Blauwwit — Stormvogels 2—1. Promotiewedstrijd Rigtersbleek — PEC 4—0 (hierdoor moet PEC degraderen); Bleyerheide — de Valk 3—2; Competitie Roermond — Willem II 6—0.

BOEKBESPREKING.

LICHT OVER SPANJE.

Een nieuw werk over de Spaanse strijd, ingeleid door de hoogste kerkelijke autoriteit van Spanje.

Bij de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht zaêven 'n nieuw werkje over de Spaanse strijd het licht, onder de veelzeggende titel LICHT OVER SPANJE. Uit het feit dat kardinaal Goma, de aartsbisschop van Toledo en Primaat van Spanje, dit werkje persoonlijk van een uitvoerige inleiding wilde voorzien, blijkt reeds dat het meer is dan een willekeurig geschrift over de Spaanse burgeroorlog, zoals er van de zijde der strijdende partijen telkenmale in het licht worden gegeven.

Achter het pseudoniem KIZEL verschuilt zich een bekend Spaans kenner van volk, structuur en zeden, die kans heeft gezien in ongeveer 120 bladzijden een overzicht te geven van wat de strijd in Spanje eigenlijk zeggen wil, en hoe deze strijd wel komen moest.

„De medegedeelde feiten", aldus kardinaal Goma in zijn inleiding, „zijn van dien aard en zo talrijk en zo ontwijfelbaar vaststaand, dat zij een zeer besliste beoordeling wettigen. En wanneer later de gegevens volledig zullen zijn, dan zal daaruit slechts volgen, dat de wereld nog erger verbaasd zal staan en zich zal schamen, zó door de stofwolken die men opwierp om de waarheid te verduisteren, misleid te zijn geweest."

Het boek verscheen in een suggestief omslag van Karel Thole.

WAT ZIJN ZE OUDERWETS!

Onder de passagiers van een Amerikaanse stoomboot was een heer, die met boze grappen over godsdienstige zaken nog al veel bijval vond bij de medereizigers. Sommigen dezer waren blij, eens iemand te horen durven, wat zij ook wel zouden willen durven; anderen verfoeiden in hun hart al die gewetenloze spotternijen, doch waren ál te verlegen, om er iets van te laten blijken. Hij had immers de lachers op zijn hand!

Een protestantse dominee-medereiziger bevond zich eens toevallig in het gezelschap, waarin bedoelde heer weer bezig was zijn ongelovige praatjes ten beste te geven. Na een poos zwijgend te hebben toegeluisterd, sprak de dominee:

Gelooft u, mijnheer, aan de onsterfelijkheid der ziel?

— Ik heb geen ziel! klonk het vaardige antwoord.

Gelooft u dan ook niet aan het bestaan van God?

— Er is geen God!

— Kijk, hernam de dominee, — als u dat meent, dan heb ik vroeger al eens meer van u gehoord.

— Zo? vroeg het heerschap, opeens verwonderd en ernstig nieuwsgierig.

— Ja, mijnheer, en zelfs over u gelezen.

Grote verbazing bij den heer en gespannen verwachting in het gezelschap!

— Dat begrijp ik niet, mijnheer de dominee; ik heb nog nooit een boek geschreven. Waar heeft u dan toch van mij gelezen?

— In de psalmen van David hernam de dominee kalm; — daar las ik: de dwaas spreekt in zijn hart: er is geen God!

Algemene hilariteit!.... die ten gevolge had, dat de goddeloze spotter zich voortaan wèl wachtte, in 't publiek met zijn godloochenarij voor de dag te komen.

Wat zijn ze ouderwets!

Vijftien eeuwen geleden had de H. Augustinus reeds te strijden tegen de verwaanden, die er groot op gingen, niets te geloven, of ze moesten het eerst met hun ogen gezien hebben. Nog veel verder terug in de geschiedenis, vóór bijna 30 eeuwen, in de tijd van David en Salomon, — de dominee sprak er van! — waren er ook al, die zo niet hardop dan toch zachtjes tegen zich zelven zeiden: Kom, kom, er is geen God! 1) Op nieuwheid van opvatting kunnen dus de hedendaagse godsloochenaars al helemaal niet roemen. Hun moeilijkheden tegen Gods bestaan zijn ook al stokoud. Hoor maar!

„Wij zien God niet!" Maar hun verstand, hun wil zien ze ook niet. Hebben ze dan misschien ook geen verstand of, geen wil?

„Alles is maar toeval!" Alsof toeval hetzelfde is als: afwezigheid van oorzaak en reden! Iets gebeurt toevallig, betekent: iets gebeurt onverwacht, of zonder dat ik de oorzaak ken, of zonder dat ik de bedoeling ken. Maar niet: iets gebeurt zonder oorzaak.

Maar nu worden die oude moeilijkheden telkens weer in een nieuw kleedje gestoken. Men spreekt nu afwisselend van evolutie, van zelfwording (generatio spontanea), atheïsme, materialisme, pantheïsme, rationalisme, modernisme, en wat nog al meer! En nu het maar vreemde, geleerd klinkende woorden zijn wordt de zaak zelf als nieuw beschouwd, als vernuftig bekeken, als onoplosbaar verheerlijkt, en zelfs wetenschappelijk „verlicht."

Maar de eigenlijke verklaring geeft St. Augustinus: „als er geen hovaardij was, zouden er geen ongelovigen zijn."

1) Zie Psalm 13, 1, en 52, 1.

ZEEZIEK.

Een van de deelnemers aan het zeetochtje had het erg te kwaad en voorzag de vissen voortdurend van voedsel.

— Kom, ouwe jongen, poogde een kameraad hem op te vrolijken. Je bent nog niet dood, hoor.

— Dat is waar, was het antwoord, maar het is alleen de hoop, dat ik zal doodgaan, die me in het leven houdt.

HOE HIJ GELD LEENDE.

Jansen kwam bij den notaris.

— Mijnheer, zei hij, ik kom u vriendelijk verzoeken mij tweehonderd gulden te lenen.

— Maar, beste man, sprak de notaris, ik ken u niet.

— Best zo, was Jansen's antwoord, alleen in dat geval heb ik kans te slagen, want van degenen, die me kennen, krijg ik ze toch niet.

ONGENEESLIJK.

— Ik hoor, dat je nog al een stevige borrel drinkt. Je moest eens trachten het drinken af te wennen.

— Dat gaat niet meer, mijnheer, ik ben al te oud.

— O, je ben nooit te oud om te leren.

— Nou, dan kan ik ook net zo goed nog wat wachten.

VERSTROOID.

Mvrouw. — Mannie, je druipt, Waar is je paraplu gebleven?

Professor. — Die heb ik vergeten.

Mevrouw. — Wanneer ontdekte je dat?

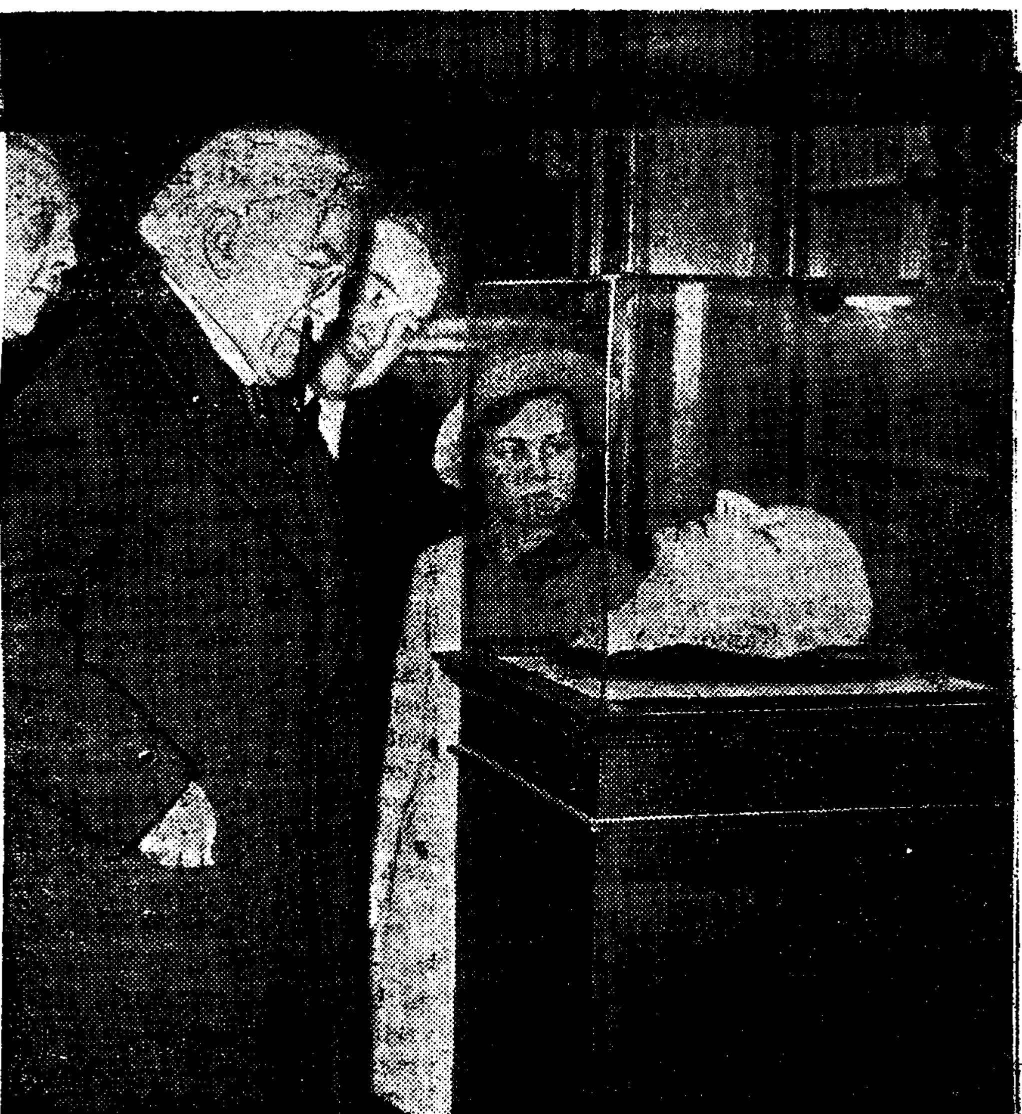
Professor. — Toen het niet meer regende en ik ze dicht wou doen.

Waar twee mensen, door God verbonden, zichzelf zoeken, voor elkaar niets over hebben, en 't ook niet willen leren daar zullen ze zichzelf vinden. Maar tot hun ongeluk.

Er wonen veel meer mensen aan de schaduwzijde van het leven dan aan de zonnekant.

Grote offers komen niet dikwijls voor en meestal zijn we te laf om ze te brengen.

Maar kleine offers zijn talrijk, en door hun voortdurend terugkeren harden zij de zedelijke moed en stellen zij ons in staat om tenslotte ook heldhaftige dingen te doen.

LLOYD GEORGE TE PARIJS. Gedurende zijn bezoek te Parijs om met de Franse politici te onderhandelen, bezocht Mr Lloyd George ook het Hotel van de Invaliden. Hierboven ziet U de grijze politicus voor de uitstalkast met Napoleon's doodsmasker.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van "De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD-UITSLAGEN VAN ZONDAG 24 APRIL 1938.

WEDSTRIJD-UITSLAGEN VAN MAANDAG 18 APRIL 1938.

Feyenoord 1 — S.U.B.T. 1	0—2
Asiento 1 — Transvaal 1	2—2
Hercules 2 — R.C.C. 2	2—1
D.C.C. — Jong Curaçao	1—2

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	1	1	0	0	6	1	2	2.—
S.U.B.T.	2	2	0	0	4	0	4	2.—
Feyenoord	3	1	1	1	7	4	3	1.—
Asiento	2	0	2	0	4	4	2	1.—
Hercules	2	0	2	0	0	0	2	1.—
R.C.C.	2	0	2	0	1	1	2	1.—
Transvaal	2	0	2	0	3	3	2	1.—
Scherpenheuvel	2	0	1	1	0	2	1	0.50
Hollandia	2	0	0	2	1	11	0	0.00

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Asiento 2	1	1	0	0	3	1	2	2.—
Hercules 2	2	2	0	0	4	2	4	2.—
Jong Holland 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
S.U.B.T. 2	2	0	2	0	1	1	2	1.—
Scherpenheuvel 2	1	0	1	0	0	0	1	1.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
R.C.C. 2 **	1	0	0	1	1	2	0	0.—
Transvaal 2 **	1	0	0	1	1	3	0	0.—
Feyenoord 2	1	0	0	1	1	3	0	0.—

** Gewijzigd in verband met de ongeldigverklaring van de wedstrijd R.C.C. 2 vs TRANSVAAL 2.

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Arsenal	1	1	0	0	2	1	2	2.—
Jong Curaçao	2	1	1	0	2	1	3	1.50
Be Quick **	1	0	1	0	0	0	1	1.—
D.C.C.	2	1	0	1	2	2	2	1.—
Atlantico	2	0	1	1	1	2	1	0.50
Hilversum	2	0	1	1	0	1	1	0.50
Atletico **	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Sparta	0	0	0	0	0	0	0	0.—

** Gewijzigd in verband met de ongeldigverklaring van de wedstrijd BE QUICK vs ATLETICO.

Het door de vereniging Hollandia ingediend protest, inzake de wedstrijd HOLLANDIA 1 vs FEYENOORD 1, gespeeld op 17 April 1938, is door de Spelregels- & Protestcommissie, op grond van artikel 19 punt 2 onder b en d R.C.W., onontvankelijk verklaard.

Het door de vereniging Transvaal ingediend protest, inzake de wedstrijd TRANSVAAL 2 vs HERCULES 2, gespeeld op 17 April 1938, door de Spelregels- & Protestcommissie, op grond van artikel 19 punt 2 onder b en R.C.W., onontvankelijk verklaard.

RECTIFICATIE.

In het O.O. van Zaterdag 23 April 1938, stond abusievelijk vermeld „De Vereniging Be Quick is beboet met 5 gulden, wegens het uitkomen in de wedstrijd tegen Atlantico met een ongerechtigde speler, n.l. M. Pietersz (art. 11 punt 2 R.C.W.) en met een gulden wegens het niet juist invullen van wedstrijd- en ruilformulieren, E. JANGA moet zijn A. JANGA en V. OSPACIO moet zijn N. OSPACIO. (art. 10 punt 4 R.C.W. in verband met art. 32 punt 3 onder b H.R.); Dit moet luiden: DE VERENIGING BE QUICK IS BEBOET MET EEN GULDEN WEGENS HET NIET JUIST INVULLEN VAN WEDSTRIJD- EN RUILFORMULIEREN, E. JANGA MOET ZIJN A. JANGA EN V. OSPACIO MOET ZIJN N. OSPACIO. (ARTIKEL 10 PUNT 4 R.C.W. IN VERBAND MET ARTIKEL 32 PUNT 3 ONDER B H. R.

OPGELEGDE BOETEN.

De vereniging Hilversum is beboet met een gulden wegens het niet tijdig indienen van wedstrijd- en ruilformulieren. (Artikel 9 2de lid R.C.W.) Wedstrijd van Maandag 18 April 1938.

OEFENING VOOR SPELERS DIE EVENTUEEL IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BONDS-ELFTAL. DONDERDAG, 28 APRIL 1938.

MUNDO NOBO.

(Herc.)

E. Rosina (Scherp.) — A. de Koop (Transv.)

W. Leers (J. Hol.) — A. St. Jago (J. Hol.) — H. Royer (J. Hol.)

A. Thodé (Scherp.) — J. Ramirez (J. Hol.) — C. B Bosch (SUBT) — Boelhouwer — ... Benitabela (Feijen.)

AANVOERDER: A. St. Jago
SHIRT Blauw

O

AANVOERDER: A. J. Maduro
SHIRT: Wit

J. Cristiaan (RCC) — A. Lo Ning Hing (Transv.) — C.Bloemendaal (Asiento) — Kaersenhout (Transv.) — F. Jansen (Feijen.)

E. Ruiz (SUBT) — M. Nahar (Transv.) — A. Bosnie (Transv.)

A. J. Maduro (SUBT) — J. Hollander (RCC)

E. Vos (R CC)

Aanvang 4.45 uur precies
Reserves:
J. Casper Transvaal, O. Troeman J. Hol., E. Atalida Hercules, W. Goedhart Transvaal, T. Newton Scherp., J. Pietersz, SUBT, G. Pardo J. Holland, J. Coffie Scherp.

VERGADERING VAN SCHEIDSRECHTERS zal op a.s. Maandag 25 April 1938 plaats hebben des avonds om 8 uur in het R. K. Zeemanshuis.

Ingeschreven als werkend lid van: Arsenal H. N. Daveiaar
S.U.B.T. E. F. Brion
Hilversum H. Mamber

TOEGANGSPRIJS TOT DE OEFENWEDSTRIJD VAN 28 APRIL 1938 *f* 0.25 PER PERSOON.

HET BESTUUR.